

af denne Bestemmelses Ophævelse. Den højtærede Indenrigsminister burde hurtigst muligt vende tilbage til det gode, gamle Forhold, hvor Folk, naar de købte Brød og betalte det med en vis Sum, vidste, hvad de fik for deres Penge; det ved de ikke nu.

Jeg vil ligeledes rette ea Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om hurtigst muligt at forelægge et Forslag om højere Betaling fra Statens Side til de epidemiske Patienter, der indlægges paa Sygehusene. Ifølge Loven af 1915 er Betalingen sat til 3 Kr. pr. Patientdag. Staten refunderer tre Fjerdedele og Forsørgelseskommunen den ene Fjerdedel. Det blev sidste Aar forhøjet til 4 Kr. 50 Ø.; en alt for lav Betaling i Forhold til de Udgifter, Kommunerne har af deres Sygehuse, men alligevel var de 4 Kr. 50 Ø. betydelig mere end det, der nu kan opkræves. Nu fra 1. April er Taksten atter kun 3 Kr. til Trods for — som det fremgik af det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursens Udtalelser i Gaar —, at Udgiften ved Sygehusene er 12—14—16—18 Kr. pr. Dag. Det vilde da være rimeligt, om Staten for en Gangs Skyld sagde: Nu vil vi bort fra det Fædteri, som hidtil har gjort sig gældende, at naar Kommunerne kom med Krav til Staten, fik de kun en Brøkdel af, hvad de forlangte, vi vil gennemføre en Lov, som giver Sygehusene det, som med Rimelighed kan kræves, nemlig Erstatning for den Udgift, som Sygehusene har for at faa disse Patienter behandlet; derved vilde Staten for en Gangs Skyld øve Retfærdighed. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister snarest muligt at fremkomme med Forslag i den Retning. Naar jeg siger snarest muligt, er det, fordi det vanskeliggør Arbejdet, hvis denne Lov først vedtages hen i Marts med tilbagevirkende Kraft ligesom sidste Aar.

Medens jeg saaledes kun har Beklagelser overfor den højtærede Indenrigsminister, den højtærede Justitsminister og den højtærede Forsvarsminister over, at de ikke har været velvillige overfor Kommunerne, maa jeg sige, at naar det drejer sig om den højtærede Kirkeminister, har Kommunerne ikke Grund til at beklage sig over, at de ikke har hans Bevaagenhed. Der blev for et Par Aar siden gennemført en Lov angaaende Tjenestemænd i Folkekirken, og Lønningerne blev omlagt. Jeg skal ikke omtale disse Lønningers Størrelse, men det blev ordnet saaledes, at der kunde udskrives en særlig Kirkeskat. Denne Kirkeskat var i Fjor-

ansat til 3 050 000 Kr., fordelt paa Landets Kommuner. Nu, da vi har faaet en sparsommelig Regering, en Regering, som Dag efter Dag fortæller, at alle Priser er nedadgaaende, og at alting skal ned, vakte det nogen Forbavselse hos Kommunerne, at man nu fik en Opkrævning paa 4 Mill. Kr., medens den i Fjor altsaa var 3 050 000 Kr. Overfor al den Gavnildhed fra den højtærede Kirkeministers Side mod Kommunerne, maa Kommunerne sige: Bevar os for mere af den Slags! Tillige er der en anden Mærkelighed, nemlig den, at til Trods for at Stigningen kun er fra 3 til 4 Mill. Kr. — naar jeg siger *kun*, saa er det ikke, fordi det ikke er tilstrækkeligt —, har en hel Del Kommuner faaet Meddelelse om, at de i Aar skal opkræve det dobbelte af, hvad der blev indbetalt i Fjor, det er altsaa en Stigning paa 100 pCt. Det forekommer mig at være vel strengt. Jeg vil i denne Forbindelse spørge det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, som i Gaar beklagede sig over de høje Lægetakster og sagde, at Befolkningen nu har opdaget, at de kan undlade at benytte Lægerne, men i Stedet for gaa i Seng og bruge et gammelt Husraad, og saa gik det egentlig lige saa godt, som naar de benyttede Læge — jeg vil spørge det ærede Medlem, om han mener, at Befolkningen kan frigøre sig for denne Skat ved at sige: Vi optræder her paa lignende Maade, som det ærede Medlem anviste overfor Lægerne? de vil maaske komme til det Resultat, at det gaar lige saa godt? Jeg retter dette Spørgsmaal til det ærede Medlem; for jeg kan ikke tænke mig, at den ærede foregaaende Taler (Blang), som nævnte, at det var nødvendigt at indskrænke Antallet af Tjenestemændene, tænkte paa Folkekirken Tjenestemænd, skønt det naturligvis ogsaa var en Vej til Sparsommelighed. Det havde været rart, om det ærede Medlem, der sikkert ikke er ukendt med, at man fra Kirkens Side udskriver saa store Skatter, nu ogsaa havde givet Anvisning paa, at man kunde klare sig med færre Embedsmænd indenfor Kirken, end vi har. Jeg venter, at de to ærede Medlemmer, som har mere Kendskab til dette Forhold end jeg, vil udtale sig om dette Forhold; jeg tror, saadanne Udtalelser vil blive modtaget med stor Interesse af Befolkningen; thi det kan ikke nægtes, at ellers har Venstre ikke — ja, de har det for Resten heller ikke i dette Tilfælde — holdt Løftet med Hensyn til Skattens Nedskrivning, thi denne Skat er forhøjet med indtil 100 pCt.